
Shri Raghavendra Karunalahari

श्रीराघवेन्द्रकरुणालहरी

Document Information

Text title : Raghavendra Karunalahari

File name : rAghavendrakarunaLaharI.itx

Category : deities_misc, gurudev, lahari

Location : doc_deities_misc

Transliterated by : Sudeep Dalbanjan

Proofread by : Sudeep Dalbanjan

Latest update : August 25, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 25, 2024

sanskritdocuments.org

श्रीराघवेन्द्रकरुणालहरी

त्वङ्गत्तुङ्ग-तरङ्ग-मङ्गल-नदी-तुङ्गान्तरङ्ग-स्थली-
रङ्गोत्सङ्ग-निषङ्गि-वात-विधुताम्भः प्लाविते पाविते ।
श्रीमन्नालय-नाम्नि धाम्नि वसते याशंसते शं सते
मन्त्रालोचनमार्ति-नाशन-कृते पुंसां नमस्त-वते ॥ १ ॥

नो मञ्चा न गृडा न यञ्चल-दृशो द्रव्यं श्रमात्सञ्चितं
यञ्चत् किञ्चन किञ्च काञ्चनमपि त्वां यानुयान्त्यत्यये ।
सञ्चित्यैवमिदं य मुञ्च सकलं प्रापञ्चिकं नश्वरं
मञ्चाली-गुरुमञ्च शाश्वत-सुभं त्वं येत्साप्ते वाञ्छसि ॥ २ ॥

छायाकलनामृणामिड तथा कथावलेवाराणात्
कुष्ठापस्मृति-पूर्व-भीकर-रुजा-दृष्ट-ग्राहोत्सारणात् ।
प्रेषो भक्तततेस्तथा भगवतः प्रेषश्च वायोर्दरेः
श्रेष्ठः संयमिनां कृषीष्ट करुणां श्रीराघवेन्द्रो गुरुः ॥ ३ ॥

यद्गन्धावन-सम्प्रदक्षिण-नमस्याराडर्यनाडराधनैः
पङ्गुस्तुङ्ग-गिरीन्द्र-शङ्गमपि योऽल्लङ्घेत जङ्घालकः ।
मूकः स्थान्मधु-पाक-कल्प-कविता-वाको विवेकोदयाद्
जल्पाकस्तमलं भजामि गुरुराट् श्रीराघवेन्द्र मुनिम् ॥ ४ ॥

यस्यान्तःकराणां प्रपूर्य करुणोद्भ्रिक्ता छि रिक्तं करा-
लङ्घारं य कमण्डलुं कलयते पूर्णं सदाणो-मिषात् ।
शाट्यां लृधमितोदितः प्रतटितो लोकानुरागः परः
कारुण्याब्धिभगण्य-पुण्य-लसितं यत्यग्रण्यं स्तुमः ॥ ५ ॥

स्वर्ण-श्री-मृगतृष्णिकाडकुलतया स्वान्तं न तान्तं मनाङ्
कान्ता-कामनया कदाचिदपि न भ्रान्तं य कान्तास्के ।
वै देही न य काडपि कोडपि भवता दूरीकृताडनादृतोऽ
थापि त्वं ननु राघवेन्द्र-पद-भाङ् कस्मान्न विस्मीयते ॥ ६ ॥

मुष्यप्राण-निविष्ट-येतनतया रामानुरागोऽयं य
कान्त्या भासुर-लक्ष्मणान्विततया स्नेहात् सुमित्रादरात् ।
भास्वद्-भारत-भाग्य-वर्धनकृते सर्वस्व-दानदपि
स्वामिंस्ते ऋषु “राघवेन्द्र” छति-यन्नामैतद-वर्थकम् ॥ ७ ॥

स्थीते यूत-रसे प्रमाद-पतितः पोतः परेतः कृपा-
दृक्पातेन तदाति-शीतललृष्टो जातः पुनर्ज्वितः ।
संसारं विषयाभ्य-कश्मल-रसे पन्नोऽवसन्नोऽस्युद्ध
किं नोत्थापयसे गुरो तव पुरः-भिन्नं विषण्णं य माम् ॥ ८ ॥

अर्थि-प्रार्थितदापि दिव्यसुरभिर्नूनं-पशुत्वाञ्छिता
सोऽयं कल्प-महीतुडोऽपि जडतापन्नो हि मान्यो दिवि ।
उन्ताशमैव स चिन्तितेष्ट-कलदश्चिन्ता-मणिश्चान्ततः
तत्त्येनोपमिनोमि तं गुरुमतो भिन्नाऽवसन्न य वाक् ॥ ९ ॥

यत्पादाभ्युज-सेवनात्सुतवती वन्ध्याऽभिनन्धा भवेत्
काणः क्षीण-सुदृक् क्षणान्नलिन-दृक् यक्षुष्मतामग्राणीः ।
कौबेरीं श्रियमाप्नुयादपि दरिद्राणो जुषाणोऽजलिं
डीनोऽडीन-शयान-देव-शरणांश श्रीराघवेन्द्रं स्तुमः ॥ १० ॥

यन्नाम-स्मरणं त्रिताप-डरणं सौभ्यावलेः कारणं
यस्याऽङ्घ्र्योर्नमनं विपत्प्रशमनं ध्यानं निदानं मुदाम् ।
यत्पादाश्रयाणं श्रियो वितनुते शश्वथ्य विश्राणं
यद्गन्धावन-दर्शनं भट गुणं सर्वापदां कर्शनम् ॥ ११ ॥

वेङ्कणस्य निरक्षरस्य य गवां पालस्य लोलद्रटोः
न्यस्ते उस्त-तलेऽस्य मस्तक -तटे ध्वस्तास्समस्तापदः ।
काले स्कूर्ति-वेशेषतः समभवद् ज्ञानोदयस्तत्पापात्
यस्योद्यद्दयया श्रियस्समुद्यो भाग्योद्यस्तं भजे ॥ १२ ॥

नो सन्ध्यायराणं, जपादि-कराणं, नो नाम्ना उच्यारणं
क्षेत्रे सग्यराणं, पुरश्चरणातोनाकार्भविष्युस्तवम् ।
तन्नोऽद्योद्धराणं कथं न्विति गुरो सर्वापदुत्तराणं
यातास्ते यराणं भियाद्य शराणं मा नः कृथा वाराणम् ॥ १३ ॥

स्वामिन् नैक-जनुस्समर्जित-महा-पापावली सर्वता-

कारा भीरुममुञ्च भीषयति मां का भीर्वदाभीक ते ।
 डैमन्तं डि डिमं प्रकम्पयतु वा कामं तु भौमं जं
 कश्चिश्च्यैडरुथो नु गाडमधरं शैत्येन किं भाडयेत् ॥ १४ ॥

व्याप्या येन कृता सुधा-परिमणाभिप्या डि सङ्ख्यावता
 श्रीमन् न्यायसुधाकृतेः परिमणव्याप्याचयन्निर्मिता ।
 मध्वव्यासजयार्थं भावमणिमञ्जुषिकोद्धातिनी
 मान्या माध्व गुरोर्जयाभिधमुनेः पूर्णाशयोद्भास्विनी ।
 व्यासार्थस्य डि यन्द्रिका य भलु यद् व्याप्यानतः प्यातिभाङ्
 विद्वत्प्रप्य यति प्रमुप्य गुरुराट् नः सौप्यदोस्त्वन्वडम् ॥ १५ ॥

प्रत्यूड व्यूड तुङ्ग क्षितिधर दलनात्युग्रदम्भोलि वीला-
 रम्भोज्जम्भत्-कटाक्षेक्षणा-जनित-जगत्सेम भूमाभिरामम् ।
 श्रीमद्रामाङ्घ्रि-भक्ततेतर-विषय-विरक्तीश-सुज्ञान-पुष्प-
 स्तोमाडसामायितान्तःकरणा-गुरुममुं यैमि भक्त्याराणं तम् ॥ १६ ॥

विद्वय्यको रोत्सव-कारि-यन्द्रं
 कर्मन्दि-वृन्दारक-वन्दितेन्द्रम् ।
 निर्दोष-रन्त्रं सु-गुणैक-सान्द्रं
 श्री-राघवेन्द्रं प्रणामायतन्द्रम् ॥ १७ ॥

दवासां निवडे निरीक्ष्य डि मया सम्यत् परीक्ष्याडश्रितो
 भक्त्या किं य वृतस्तुतोडर्यित-नुतः श्री-राघवेन्द्रो हरिः ।
 पश्चाच्छ्रीगुरु-माडलेडपि य भङ्गु-श्रान्त्या विचिन्त्याडसङ्कत्
 माध्वाध्वर्य-धुरोद्धरो यति-पतिः श्रीराघवेन्द्रो वृतः ॥ १८ ॥

नियतेन्द्रिय-चेतस्याद् नियताद् भवतो गुरोः ।
 न यतेडन्ययतेर्गन्तुं नयतो मुक्तिमाश्रयम् ॥ १९ ॥

गुरुणां य तडुणां य न सङ्ख्या भूतले परम् ।
 गुरुत्वं स्वस्तरुत्वं य मिलित्वेड्यं गतं त्वधि ॥ २० ॥

आशां वैषयिकीं व्युदस्य वनिता-भू-स्नेड-पाशान् गुरु-
 राणा-व्याप्त-यशाः शशीव-य-वशी श्रीशार्थनैक-प्रतः ।
 कीशोर्वीश-यतीश-रूप-मरुतो दासोडडमेवं वदन्
 आशीर्भिः शमयेन्ममेषणा-गणाप्याडशीविषोत्वेषणम् ॥ २१ ॥

लोके पावन-गुर्वनुग्रह-भलाद् भू-पावनं श्रुवनं
श्री-व्यासार्थ-ज्यार्थ-वादि-गुरुराजनाञ्जगत्यांश्रुतम् ।
तेषामन्तिकमेव गन्तु मधुना स्वान्तं नितान्तं भय-
भ्रान्तं तद् गुरु-राघवेन्द्र-करुणाऽकोपारमेवाश्रये ॥ २२ ॥

प्रागायीर्णमयीर्ण-शीर्ण-दुरितं तूर्णं हि यत् यूष्येत्
काम-क्रोध-मदादि-पावक-भर-ज्वालाश्च यच्छामयेत्
येतो-लग्न-कु-वासना-पटमपि छिन्नं विदध्यात्पुनः
प्राश्नीहि प्रिय-राघवेन्द्र-यमिनां पादोदकं पावनम् ॥ २३ ॥

यत्पादोदक-सेवनात् कलियुगे सर्वावनात् पावनाद्
रोगा भोग भयानकाः क्व नु गता वेगान्न तल्पक्षयते ।
व्यर्थं वैद्यक-शास्त्रमेतदोभयं पाश्चात्य-पौरस्त्यकं
सोऽयं श्रीगुरु-राघवेन्द्र-यतिराट् पायादपायात्सदा ॥ २४ ॥

नष्ट-प्रायमपीड दृष्ट-कलिनैवास्तिक्य मुञ्जुवयन्
नास्तिक्यं तिरयंश्च दैवत-गुरु-द्वेषं य निश्चेषयन् ।
शुष्यं पुष्कल-लूण-तुष्कर-मतैः सम्पर्कतो भक्तिस्त-
केदारं कृति-सद्रसैः किसलयन् यच्छेद् गुरुः सत्कृतम् ॥ २५ ॥

लोकानां क्लकडेऽलिके सतिलके येनाथवा मस्तके
कस्तूरी-सदृशि प्रभाति य सति ध्वस्तास्समस्तापदः ।
भीताः किं य समीपमेव यमराड् दूता न ये युर्गुरोः
पत्यञ्जोदित-पाप-भञ्जक-रजः-किञ्जल्क-पुञ्जः श्रियै ॥ २६ ॥

यस्थानुग्रह लेशतोऽत्र भुवनेऽसाध्यं न वै विद्यते
व्यङ्गः पङ्गुरलं विलङ्घितुमपि स्यात्पुङ्गु शैलं पटुः ।
जल्पाको रस पाक वाञ्छुभरितो मूकोऽपि लोके कविः
तं श्रीमद् गुरुराघवेन्द्र यमिनं वन्दे नरं दैवतम् ॥ २७ ॥

तापं लोकपते, शुक्यं क्षमयते, पापं हरत्याशु या
द्राग् दौरीकुरुते य दूर्भतिमथो तन्द्रां करोति द्रुताम् ।
क्षेशं नाशयतेऽलिकेऽन्यथयते दुर्लामालां विधेः
गुर्वङ्घ्र-यम्भुज मृत्तिका मम शिरः ले कृत्तिका स्यात्सदा ॥ २८ ॥

भालाभ्ये क्लके नृणां तनुतरे मस्ते प्रशस्तेऽथमा
यत्सन्धारणतः पलायन-परा भूताः प्रभूता अपि ।

भीता दूरत अेव दृअड-गएा भाधा भिया धाविता
भूयासुर्मम भूयसे गुरुपद-श्रीपांसवः श्रेयसे ॥ २९ ॥

विपन्नं विषएणं प्रपन्नं प्रसन्नो
रुदन्तं वदन्तं विदन्तं न डिञ्चित् ।
लठन्तं शठं तं स्फुटं ते पदान्ते
धराऽशूद्धराऽमुं उराऽधं गुरो मे ॥ ३० ॥

आनर्थान्निडन्तुं पुमर्थान् प्रदातुं
न यन्त्राणि मन्त्रा न तन्त्रं स्वतन्त्रम् ।
न तीर्थादि-सर्थं समर्थं तदर्थं
तीर्थं यथार्थं गुरो प्रार्थये त्वाम् ॥ ३१ ॥

नृणामनल्प-सङ्कल्पगोचरार्थ-प्रदानतः ।
कल्पद्रु-कल्पान् वन्देऽडं राघवेन्द्र-गुरुत्तमान् ॥ ३२ ॥
व्यङ्गा व्याधि-लताः क्षीणाः यस्यापाङ्गावलोडनात् ।
मङ्गलान्याप्लवन्तीडे तुङ्गा-तीरग-योगिनम् ॥ ३३ ॥

श्रीराघवेन्द्र-करुणा-तरणिर्भवाब्धौ
श्रीराघवेन्द्र-चरणं शरणं सदा मे ।
श्रीराघवेन्द्र-गुरुलौव सनाथितोऽडं
श्रीराघवेन्द्र-चरणामरणं शिरो मे ॥ ३४ ॥

न राघवं गन्तु मघाद्रिरीशे
न लाघवादिन्द्रमुपै तुमीस्से ।
तद्राघवेन्द्राङ्घ्रि-युगाम्युपायं
श्रीराघवेन्द्रं गुरुमाश्रितोऽडम् ॥ ३५ ॥

धति मडामडोपाध्याय पं. पण्डरिनाथाचर्यं गलगलि विरचिता
श्रीराघवेन्द्रकरुणालहरि अेम्भ आभाएड काव्य समामा ।

Encoded and proofread by Sudeep Dalbanjan

pdf was typeset on August 25, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

